

Chương 676: Royal Class Hội Ngộ

(Số từ: 3104)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:01 PM 12/01/2024

Anh đã thắng.

Anh đã đạt được nhiều và sẽ tiếp tục đạt được nhiều hơn nữa.

Tuy nhiên, ngay cả trong chiến thắng, vẫn có những thứ anh phải mất.

Đó là điều không thể tránh khỏi.

Vẫn còn nhiều điều anh chưa biết.

Điều gì đã xảy ra với Antirianus sau khi ông ta hấp thụ những linh hồn báo thù?

Làm thế nào anh có thể sống sót vẫn còn là một bí ẩn.

Ellen đã rời đi.

Chắc hẳn cô ấy có lý do riêng để rời xa anh.

Anh không còn có thể tập trung vào những điều như vậy nữa.

Sự kết thúc của mọi thứ dẫn đến một sự khởi đầu mới.

Bây giờ, sẽ còn có nhiều nhiệm vụ hơn nữa phải đảm nhận.

Anh phải thực sự bắt đầu hành trình trở thành người thống trị toàn thế giới.

Nếu anh suy sụp vì sự biến mất của một người, anh sẽ không xứng đáng thống trị thế giới.

Anh đứng dậy khỏi giường và chỉnh lại quần áo.

Anh không phải là một siêu nhân.

Nhưng anh phải đi theo con đường của một siêu nhân.

Ít nhất thì anh cũng phải bắt chước những gì có thể. Harriet nhìn anh như thể anh là một người hoàn toàn khác.

Anh không sốc cũng không đau buồn trước sự ra đi của Ellen.

Không có thời gian để than thân trách phận.

Những gì đã được phục hồi đã được phục hồi.

Những gì đã mất đã bị mất.

Anh không bám víu vào nó.

"Harriet."

“Vâng?”

“Chúng ta đi gặp Charlotte.”

Từ giờ trở đi, anh phải trở thành một con người hoàn toàn khác.

Sự tồn tại của anh phải hoàn toàn khác biệt đến mức thậm chí anh cuối cùng cũng quên mất chính mình.

Anh sẽ trở thành người thống trị lục địa.

Charlotte đã giám sát mọi việc xảy ra xung quanh Diane, từ việc tổng hợp các báo cáo thiệt hại tại trung tâm chỉ huy của liên minh cho đến việc chữa trị cho những người lính bị thương.

Kết quả là, các sĩ quan cấp cao nhất của mỗi đội quân đều đến và đi xung quanh trụ sở.

Thật kỳ lạ khi nghĩ rằng bây giờ anh đang ngồi ở đầu bàn ở một nơi mà trước đây anh chỉ có thể vào bằng cách trốn tránh.

Anh gọi Charlotte sang một bên và nghe cô báo cáo về tình hình hiện tại của liên minh.

"Quy mô thiệt hại khá đáng kể. Và tình trạng hỗn loạn vẫn rất nghiêm trọng. Phần lớn binh lính thậm chí còn không biết rằng chúng ta đã nắm quyền kiểm soát cấp cao nhất của liên minh. Nếu họ phát hiện ra, sự hỗn loạn sẽ chỉ tăng lên. Đó là tại sao chúng ta lại thực thi lệnh bịt miệng những người đứng đầu mỗi quân đội."

Những người đứng đầu không chắc chắn liệu hành động của họ là đúng hay sai và họ không chắc chắn về số phận của Đế quốc. Họ không thể hướng lòng căm thù của mình một cách đúng đắn.

Sẽ thật vô lý khi nói với họ rằng liên minh đã bị Ma vương nuốt chửng.

Mặc dù tiếng ồn và sự nhầm lẫn là không thể tránh khỏi nhưng không cần thiết phải cố tình khuếch đại chúng.

"Chúng ta cần phải quyết định xem nên làm âm lên hay giữ im lặng."

"Nói một cách rộng rãi thì đúng vậy."

Họ sẽ công khai sự cai trị của Ma vương hay che giấu nó một cách mơ hồ?

Che giấu nó sẽ mang lại nỗi sợ hãi về hậu quả, trong khi tiết lộ nó sẽ gây ra sự hỗn loạn ngay lập tức.

"Quan trọng hơn, chúng ta cần suy nghĩ về sự trở lại của Lực lượng Đồng minh. Quân đội của liên minh được tập hợp từ nhiều nơi khác nhau và hành quân từ Vương đô Đế quốc. Xem xét thời gian và lương thực cần thiết để trở về Vương đô Đế quốc an toàn, đây cũng là một vấn đề và một khi họ quay trở lại Vương đô, đó không phải là kết thúc. Việc gửi những đội quân đó trở lại khu vực tương ứng của họ sẽ tiêu tốn một lượng lớn thời gian và tài nguyên."

Đúng vậy.

Một lượng lớn tài nguyên đã được đầu tư để đưa lực lượng tổng hợp của nhân loại đi xa đến mức này.

Chiến tranh có thể đã kết thúc, nhưng trên thực tế, nó sẽ không thực sự kết thúc cho đến khi những đội quân này trở về nhà an toàn.

Tất cả họ đều phải được gửi về nhà.

Họ sẽ di chuyển như thế nào và họ sẽ giải tán như thế nào?

Việc đưa Lực lượng Đồng minh trở về điểm trở về đầu tiên, Vương đô Đế quốc, sẽ mất gần một năm. Trong thời gian đó, chúng tôi sẽ phải nuôi quân đội.

Chỉ nghĩ đến một trong những vấn đề này thôi cũng đủ khiến tôi đau đầu, thở dốc rồi.

"Ừm..."

Khi Charlotte và tôi thảo luận về những vấn đề khó khăn này, Harriet thận trọng xen vào.

"Em nghĩ... em có thể giúp được việc đó."

"...Hử?"

Tôi nhớ rằng Harriet đã phát minh ra một hệ thống Công dịch chuyển mới.

"Nhưng không phải em đã nói rằng em cần một mối liên hệ hay thứ gì đó tương tự sao?"

Chúng ta sẽ cần tạo một Công dịch chuyển. Chúng tôi không thể tạo ra một con đường đưa chúng tôi thẳng từ đây đến Vương đô Đế quốc.

Nhưng xét đến thời gian cần thiết để khôi phục tất cả các cơ sở Công bị phá hủy cho đến nay, chẳng phải điều đó cũng sẽ tốn một lượng thời gian rất lớn sao?

“Không, em có thể gửi toàn bộ Lực lượng Đồng minh không chỉ tới Vương đô Đế quốc mà còn tới bất kỳ nơi nào trên thế giới ngay lập tức.”

Lại là đứa trẻ này.

Cô ấy đã gặp phải rắc rối gì vậy?

Trong trận chiến ở Diane, tôi không biết chuyện gì đang xảy ra ở nhiều nơi.

Tôi đã dùng hết sức lực để thoát khỏi kẻ Bất diệt.

Vì vậy, tôi chỉ nghe nói về quả cầu ma thuật kỳ lạ xuất hiện ở phía sau chiến trường.

Đó là ma thuật được biểu hiện bằng cách hút mana từ thiên nhiên.

Ví dụ, đó là ma thuật hút mana từ không khí để kích hoạt.

Tôi không thể hiểu được những nguyên tắc cụ thể ngay cả khi tôi nghe chúng.

Tuy nhiên, tôi biết Harriet đã cố gắng biến điều vô nghĩa ngày xưa của tôi thành hiện thực.

Điều quan trọng là thông qua ma thuật này, một Dịch chuyển tức thời không gian khổng lồ có khả năng đưa toàn bộ Lực lượng Đồng minh từ nơi này trực tiếp trở về Vương đô Đế quốc là có thể.

Với vẻ mặt lo lắng, Harriet ngo ngoáy ngón tay và nói tiếp.

“Em không biết gọi nó là gì... nhưng em đã có thể sử dụng được loại ma thuật đó.”

“Em thực sự... ”

"Aa..."

Như thể đoán trước được điều gì sắp xảy ra, mặt Harriet tái nhợt và cô từ từ lùi lại.

“Em là thiên tài hàng đầu của anh!”

*Ôm!

“Em biết anh sẽ làm điều gì đó như thế này mà!”

Tôi ôm chặt Harriet và như mọi khi, cô ấy nhắm mắt.

Thiên tài ma thuật này đã giảm bớt chi phí quân sự khổng lồ chỉ bằng một ma thuật.

Charlotte nhìn tôi ôm Harriet, người đang không biết phải làm gì, với vẻ mặt ấm áp.

"Thật sự... thật là nhẹ nhõm. Chỉ gửi đội quân này về thôi cũng đã ngọt ngào rồi. Vậy giờ chúng ta phải làm gì?"

Thiên tài vĩ đại nhất, siêu phàm nhất, cao quý nhất, xinh đẹp nhất và thậm chí dễ thương nhất của vũ trụ đã thổi bay mọi vấn đề của chúng tôi cùng một lúc.

Cách thô bạo? Cách bí mật?

Cả hai đều không cần thiết.

“Quân đồng minh sẽ rút lui. Chúng ta sẽ xé nát tất cả.”

Tất cả quân đội sẽ trở về quê hương ngay lập tức.

Cuối cùng, dù trở thành vua thiên hạ hay ngồi trên đỉnh cao, điều mà binh lính mong muốn là sống sót trở về.

Chẳng phải họ sẽ không thể ghét chúng tôi vô điều kiện vì đã mở ra con đường sống sót cho họ sao?

Lực lượng Đồng minh đã rút lui.

Và khi tôi đang bận giải quyết tình hình hậu chiến, tôi đi bộ qua doanh trại của Lực lượng Đồng minh đông đúc, hướng đến một nơi nào đó.

Có những thứ tôi cần phải nhìn tận mắt.

Điểm đến của tôi là đơn vị đồn trú Temple Royal Class.

Ngay khi bước vào, tôi không khỏi cảm thấy bầu không khí thay đổi mạnh mẽ khi mọi người nhận ra tôi.

Các thành viên của Royal Class chắc hẳn đã biết rằng tôi đã nắm quyền chỉ huy Lực lượng Đồng minh.

Tuy nhiên, gặp trực tiếp tôi lại là một vấn đề hoàn toàn khác.

Giữa bầu không khí lạnh giá, tôi phải đối mặt với những ánh mắt sợ hãi đang hướng về phía mình.

Tuy nhiên, trong số họ chắc chắn có những người nhìn tôi mà không hề sợ hãi.

“Cậu ở đây.”

Kono Lint.

Anh ấy đến gần tôi và đưa tay ra.

Ngay khi anh ấy tiến đến gần tôi mà không do dự, tôi đã nắm chặt tay anh ấy.

"Vâng."

Nếu không có anh và Scarlett, Lực lượng Đồng minh có lẽ đã bị tiêu diệt rồi.

Theo một nghĩa nào đó, Kono Lint và Scarlett thậm chí còn làm nhiều công việc quan trọng hơn tôi.

Có thương vong trong số các thành viên của Royal Class, nhưng không ai trong số những người tôi biết đã chết.

Adriana, Scarlett, Erich và Cliffman đều an toàn.

Những người còn lại cũng vậy.

Đó là một điều kỳ diệu nhưng cũng là điều không thể tránh khỏi.

Mặc dù tình hình đã thay đổi đáng kể nhưng Lực lượng của chúng tôi đông hơn và mạnh hơn nhiều so với nguyên tác.

Như vậy, con số thương vong tuyệt đối là cực kỳ thấp so với ban đầu.

"Còn những người khác thì sao?"

“Chà... Họ chỉ... đứng xung quanh, chết lặng.”

Nhưng biểu hiện của Kono Lint không được tốt.

“Còn Cayer thì sao?”

“...Cậu ấy vẫn chưa tỉnh dậy.”

"...Tôi hiểu rồi."

Trong khi mọi người đều an toàn, vẫn có một ngoại lệ.

Tôi nghe nói Cayer Voiden đã hôn mê.

Khi tôi mở lều và bước vào, tôi nhìn thấy một khuôn mặt quen thuộc.

“Aa, ừm...”

“Lâu rồi không gặp.”

Redina, người đã lớn đến mức tôi không thể gọi cô ấy là cô bé được nữa, nhìn thấy tôi và nhảy ra khỏi chỗ ngồi.

Cô ấy dường như muốn nói điều gì đó, nhưng không tìm được từ ngữ nào, và miệng cô ấy chỉ co giật.

Ngay cả khi họ không coi tôi là kẻ thù, mọi người có lẽ đều cảm thấy sợ hãi như tôi.

Chỉ có rất ít người, như Kono Lint, có thể tiếp cận tôi trước.

"Tôi chỉ đến để xem mọi việc thế nào thôi."

"..."

Nghe tôi nói, Redina cúi đầu.

Cayer nằm trên chiếc giường tạm trước chiếc ghế nơi Redina đã ngồi.

Thật nhẹ nhõm khi mọi người đều an toàn nhưng phải có ai đó bị thương.

Bản thân Cayer không phải là một chiến binh.

Redina nghiêng răng và chậm rãi giải thích.

Kẻ Bất diệt đã đảm nhận vai trò của họ, và Redina đã hứa với Cayer rằng cô ấy sẽ chỉ sử dụng Ark Crystal một cách tiết kiệm trong trận chiến cuối cùng.

“Nhưng kẻ Bất diệt đã biến mất... Tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc sử dụng Ark Crystal.”

Nhưng kẻ Bất diệt đột nhiên biến mất.

Vì vậy, Cayer, người đang ở chế độ chờ, đã phải sạc Ark Crystal ngay lập tức.

Anh ta chiến đấu bằng cách sạc Ark Crystal, thứ mà anh ta đã sử dụng đến giới hạn của nó, trong thời gian thực và anh ta đã sạc nó vượt quá giới hạn của chính mình.

Kết quả là ngay cả trước khi trận chiến kết thúc, Cayer đã hôn mê.

Harriet không thể sử dụng ma thuật của mình ở mọi nơi trên chiến trường.

Với sức mạnh to lớn của họ và khả năng sử dụng nó của Redina, nhiều người đã được cứu nhờ cặp đôi này.

Nhưng hậu quả là Cayer hôn mê, không biết khi nào anh ta mới có thể tỉnh lại.

Redina bắt đầu nức nở.

“Cậu phải... cậu phải hứa.”

"..."

“Rằng cậu sẽ tạo ra một thế giới nơi mọi người đều hạnh phúc... Hứa nhé.”

Một thế giới nơi mọi người đều hạnh phúc.

Thật là một cụm từ ngây thơ.

Thật là ngây thơ khi nói ra điều đó vì biết rằng ngay cả trẻ con cũng hiểu được điều đó là điều không thể.

Redina, người không còn là một đứa trẻ, cầu xin trong nước mắt.

Không có thế giới nào mà mọi người đều hạnh phúc.

Người ta không thể hứa một điều như vậy.

Trước mặt Redina, người đang khóc với khuôn mặt nhăn nhó.

"Tôi sẽ... tôi sẽ làm theo cách đó."

Tôi không thể buộc mình phải nói khác.

✧ ◆ ✧ ◆

"Thế là xong."

“Vâng.”

Vẻ mặt của Adriana có vẻ choáng ngợp hơn là cảm động.

Đó là khoảnh khắc mà họ đang hướng tới, với mục tiêu duy nhất là kết thúc Thảm Hoạ Công.

Đó là một mục tiêu tuyệt đối, một điều tốt đẹp tuyệt đối.

Điều tốt đẹp tuyệt đối đó đã đạt được.

Adriana và tôi, những người đã thề sẽ sống sót cùng nhau, đã có thể gặp lại nhau một cách nguyên vẹn.

Bây giờ không còn có nghĩa vụ tuyệt đối nào phải tuân theo nữa. Từ nay trở đi sẽ là thời điểm của những lựa chọn và quyết định. Trong quá trình này, chúng ta có thể lại triệu tập những sự kiện không thể đảo ngược thông qua những lựa chọn và quyết định sai lầm.

Có thể có những người trong chúng ta sẽ không bao giờ gặp lại.

Có người thực sự đã chết.

Adriana và tôi đã sống sót.

"Bây giờ, cậu sẽ trở thành Hoàng đế của lục địa phải không?"

Adriana nhìn tôi với một nụ cười kỳ lạ.

Hoàng đế của lục địa.

Vâng, tôi phải trở thành như vậy.

"Có lẽ vậy"

"Hừmm..."

"...Sao thế?"

Trước câu trả lời của tôi, Adriana nhìn tôi với vẻ mặt lãnh đạm và vỗ vai tôi.

*Bộp!

"Sao, sao cô lại đánh tôi?"

"Nếu cậu sử dụng những từ mơ hồ như 'có lẽ' khi cậu đang cố gắng trở thành một nhân vật quan trọng như vậy, liệu những người khác, bao gồm cả tôi, có thấy nó đáng tin cậy không? Cậu không thể nói điều đó với niềm tin chắc chắn hơn sao?"

Biểu cảm của Adriana khi cô buộc phải mở to mắt, khá dữ tợn và cũng đáng yêu.

À chính nó đây.

Những từ ngữ mơ hồ không còn được phép nữa.

Không, ngược lại, có vẻ như những người ở vị trí như vậy thường dùng những từ ngữ mơ hồ.

Tất nhiên là không cần thiết phải làm theo điều đó.

“Vậy thì tôi chắc chắn sẽ trở thành như vậy.”

"Đúng vậy, lẽ ra phải như thế chứ."

Cuối cùng, Adriana mỉm cười như thể hài lòng.

Khi tôi đi dạo quanh đồn trú của Royal Class, tôi bắt gặp một số gương mặt quen thuộc. Những người biết tôi chỉ nhìn tôi từ xa với ánh mắt sợ hãi.

Chỉ vì Cliffman mà tôi mới có thể chịu đựng được cho đến khi gọi được Scarlett và Kono Lint.

Thật kỳ diệu khi đạt đến Master Class, tôi nghe nói rằng anh ấy đóng một vai trò quan trọng trong việc bảo vệ Liana và Harriet.

Tài năng [Chiến Đấu].

Cliffman có vẻ không mấy hào hứng với điều đó.

Anh ấy chỉ có vẻ biết ơn vì có thể bảo vệ Liana và Harriet.

“Cậu đã làm việc chăm chỉ.”

“Cậu cũng vậy.”

Mặc dù đã lâu lắm rồi kể từ lần cuối chúng tôi gặp nhau, cuộc trò chuyện giữa Cliffman và tôi chỉ giới hạn ở đó.

Nhưng với anh thì mọi chuyện luôn như vậy.

Không có nhiều cuộc trò chuyện.

Luôn cảm thấy như vậy là đủ.

Thực tế là nó vẫn như cũ khá hấp dẫn.

Bằng cách này, tôi đã gặp được mọi người khi đi dạo quanh đồn.

Và rồi, tôi nhận ra một điều.

"Reinhardt... cậu có gặp Ludwig không?"

Không tìm thấy Ludwig ở đâu cả.

"Không... tôi chưa từng thấy cậu ấy."

"Tôi hiểu rồi..."

Scarlett cúi đầu với vẻ mặt tuyệt vọng.

Sự nổi loạn của những kẻ Bất diệt có nghĩa là có khả năng rất cao là Christina đã chết.

Và Ludwig đã chuyển đi cùng Christina.

Tuy nhiên, tôi đã nhìn thấy Ludwig ở nơi sâu nhất của chiến trường.

Tôi chắc chắn rằng anh ấy đang đi theo một hướng khác với kẻ Bất diệt.

Christina chắc chắn đã chết.

Tôi không biết chuyện gì đã xảy ra với Anna và Louis.

Sau khi trận chiến kết thúc, Ludwig có thể đã tham gia cùng họ.

Nhưng khả năng tử vong của anh cũng rất cao.

Có vẻ đúng khi cho rằng khả năng tử vong là do anh đã chiến đấu ở nơi nguy hiểm nhất.

Lẽ nào Ludwig đã chết một cách vô nghĩa như vậy?

Tôi không thể chắc chắn về điều đó.

Dù có bao nhiêu thời gian trôi qua sau đó, tôi cũng chưa bao giờ nghe thấy bất kỳ câu chuyện nào về việc tìm thấy hay nhìn thấy Ludwig.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

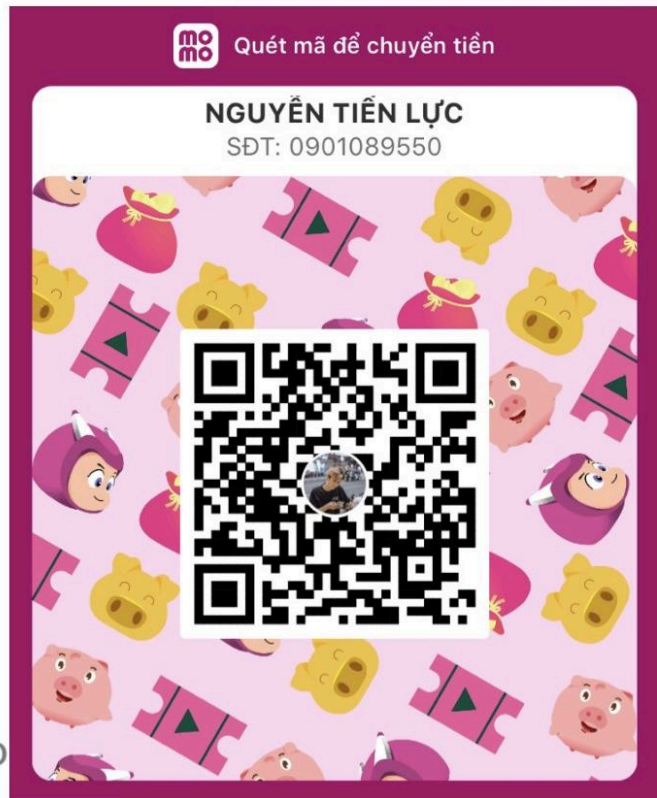
THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Thanks For Reading